

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ (Summary and Suggestions)

1. สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้

- (1) อัตราการเจริญเติบโตของแพะในกลุ่มที่ได้รับอาหารหยาบเป็นหญ้าสดในช่วงก่อนวัยสาวไม่มีความแตกต่างทางสถิติ กับแพะในกลุ่มที่ได้รับอาหารหยาบและเสริมด้วยอาหารข้น เมื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักพบว่าแพะทั้ง 2 กลุ่มมีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักไม่แตกต่างกัน
- (2) ปริมาณการกินได้ของอาหารหยาบในแพะทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาปริมาณการกินได้รวม พบว่า แพะในกลุ่มที่ได้รับอาหารข้นเสริม 1.5% ของน้ำหนักตัวมีปริมาณการกินได้รวมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เสริม
- (3) ฮอร์โมนโปรเจสเตอโรนทั้งสองชนิด ให้ผลการตอบสนองต่อการเป็นสัดดีมาก คิดเป็นร้อยละ 90 และ ไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ แพะในกลุ่มที่ได้รับฮอร์โมน FGA แสดงอาการเป็นสัดภายหลังการถอนฮอร์โมนในเวลาที่ยาวกว่า แพะในกลุ่มที่ได้รับฮอร์โมน MAP อย่างไรก็ตามระยะเวลาที่แพะแสดงอาการเป็นสัด (ตั้งแต่ยืนนิ่งและยอมรับตัวผู้) ของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันในทางสถิติ
- (4) อัตราการตกไข่ ของแพะที่ได้รับฮอร์โมนทั้งสองชนิด พบว่า แพะในกลุ่มที่ได้รับฮอร์โมน MAP มีแนวโน้มของอัตราการตกไข่สูงกว่า และมีอัตราการตกไข่สูงกว่าในช่วงโม่งที่ 48 และ 72 ตามลำดับ

2. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการการให้อาหารมีความสำคัญต่อความสมบูรณ์พันธุ์ในระยะต่อมา การให้อาหารหยาบคุณภาพดี (หญ้าสด) อย่างเดียวไม่ส่งผลเสียต่อระบบสืบพันธุ์ การเหนี่ยวนำการเป็นสัดโดยใช้ฮอร์โมนโปรเจสเตอโรนสังเคราะห์ทั้งสองชนิด ให้ผลการตอบสนองที่ดี แต่มีข้อจำกัดที่ฮอร์โมนดังกล่าวยังมีราคาสูงและหาซื้อยากในท้องตลาด ยังไม่เหมาะกับการนำไปใช้สำหรับเกษตรกรรายย่อย ดังนั้นควรใช้การจัดการแยกแพะหนุ่ม แพะสาวออกจากกัน และให้มีการกระตุ้นโดยการเลี้ยงดูที่ใกล้ชิด อาจทำให้สามารถเหนี่ยวนำการเป็นสัดได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนั้นแล้ววิธีการใช้ฮอร์โมนทั้งสองชนิด ควรทำการทดลองที่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีกครั้ง เพราะยังมีปริมาณโปรเจสเตอโรนเหลืออยู่ ซึ่งจะช่วยให้ต้นทุนการผลิตลดลงได้